

UMOWA

**między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Koreańską Republiką Ludowo-Demokratyczną o pomocy prawnej
w sprawach cywilnych, rodzinnych i karnych,
podpisana w Phenianie dnia 28 września 1986 r.**

W imieniu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

**RADA PAŃSTWA
POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ**

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 28 września 1986 r. została podpisana w Phenianie Umowa między Polską Rzeczpospolitą Ludową i Koreańską Republiką Ludowo-Demokratyczną o pomocy prawnej w sprawach cywilnych, rodzinnych i karnych w następującym brzmieniu:

UMOWA

**między Polską Rzeczpospolitą Ludową i Koreańską
Republiką Ludowo-Demokratyczną o pomocy prawnej
w sprawach cywilnych, rodzinnych i karnych**

Polska Rzeczpospolita Ludowa
i Koreańska Republika Ludowo-Demokratyczna
w celu pogłębienia i rozwinięcia stosunków przyjaźni
istniejących między obydwoma krajami oraz umocnienia
współpracy w dziedzinie spraw cywilnych, rodzinnych
i karnych uzgodniły, co następuje:

ДОГОВОР

**между Польской Народной Республикой
и Корейской Народно-Демократической Республикой
об оказании правовой помощи по гражданским, семейным и уголовным
делам**

Польская Народная Республика и Корейская Народно-Демократическая Республика с целью углубления и развития отношений дружбы, сложившихся между обеими странами, и укрепления сотрудничества в области гражданских, семейных и уголовных дел договорились о нижеследующем:

DZIAŁ I

POSTANOWIENIA OGÓLNE

Artykuł 1

Ochrona prawna

1. Obywatele jednej Umawiającej się Strony korzystają na obszarze drugiej Umawiającej się Strony w zakresie swych praw osobistych i majątkowych z takiej samej ochrony prawnej, jaka przysługuje jej obywatelom.

2. Obywatele jednej Umawiającej się Strony mają prawo swobodnego i nieskrępowanego zwracania się do organów drugiej Umawiającej się Strony, do których właściwości należą sprawy cywilne, rodzinne i karne, mogą wytaczać powództwa oraz składać podania i skargi na tych samych warunkach co obywatele tej Umawiającej się Strony.

3. Postanowienia ustępów 1 i 2 stosuje się odpowiednio do osób prawnych, które mają swą siedzibę na terytorium drugiej Umawiającej się Strony i które zostały utworzone zgodnie z jej prawem.

Artykuł 2

Udzielanie pomocy prawnej

Umawiające się Strony za pośrednictwem sądów, prokuratur i biur notarialnych (dalej zwanych „organami wymiaru sprawiedliwości”) udzielają sobie wzajemnie pomocy prawnej w sprawach cywilnych, rodzinnych i karnych. Jeżeli jednak wykonanie wniosku o udzielenie pomocy prawnej mogłoby naruszyć porządek publiczny wezwanej Umawiającej się Strony, można odmówić jego wykonania.

Artykuł 3

Tryb porozumiewania się

Udzielając pomocy prawnej, organy wymiaru sprawiedliwości wymienione w artykule 2 niniejszej umowy porozumiewają się ze sobą za pośrednictwem swoich organów centralnych, jeśli nie ustalono innego trybu.

Artykuł 4

Zakres pomocy prawnej

Umawiające się Strony udzielają sobie wzajemnie pomocy prawnej przez dokonywanie określonych czynności procesowych, a w szczególności dokonywanie przeszukań, zatrzymywanie rzeczy i zajęcie mienia, przesyłanie i wydawanie dowodów rzeczowych, przesłuchiwanie pokrzywdzonych, oskarżonych, świadków i biegłych, przesłuchiwanie stron, dokonywanie oględzin sądowych, wykonywanie wniosków o doręczenie pism, przesyłanie pism i przekazywanie spraw.

РАЗДЕЛ I

ОБЩИЕ ПОСТАНОВЛЕНИЯ

Статья 1

Правовая защита

1. Граждане одной Договаривающейся Стороны пользуются на территории другой Договаривающейся Стороны в отношении своих личных и имущественных прав такой же правовой защитой, как и собственные граждане.

2. Граждане одной Договаривающейся Стороны имеют право свободно и беспрепятственно обращаться в органы другой Договаривающейся Стороны, к компетенциям которых относятся гражданские, семейные и уголовные дела, могут предъявляться иски и подаваться просьбы и жалобы на тех же условиях, как и граждане этой Договаривающейся Стороны.

3. Постановления пунктов 1 и 2 настоящей Статьи соответственно относятся также и к юридическим лицам, которые находятся на территории другой Договаривающейся Стороны и которые созданы согласно ее законодательству.

Статья 2

Оказание правовой помощи

Договаривающиеся Стороны через суды, прокуратуры и нотариальные органы (далее именуемые «органами юстиции») оказывают взаимно правовую помощь по гражданским, семейным и уголовным делам. Однако, если исполнение поручения о правовой помощи могло бы нарушать общественный порядок запрашиваемой Договаривающейся Стороны, то оно может быть отказано.

Статья 3

Порядок сношений

При оказании правовой помощи органы юстиции, указанные в статье 2 настоящего Договора, сносятся друг с другом через свои центральные органы, поскольку не установлен иной порядок.

Статья 4

Объем правовой помощи

Договаривающиеся Стороны оказывают друг другу правовую помощь путем выполнения отдельных процессуальных действий, в частности, путем проведения обысков и выемок, наложения ареста на имущество, пересылки и выдачи вещественных доказательств, допроса подозреваемых, обвиняемых, свидетелей и экспертов, опроса сторон, судебного осмотра, исполнения поручений о вручении документов, пересылки документов и передачи дел.

Artykuł 5

Forma wniosków

1. Wniosek o udzielenie pomocy prawnej powinien zawierać następujące dane:

- a) nazwę organu wzywającego i wezwanego;
- b) określenie sprawy, w której zgłasza się wniosek o udzielenie pomocy prawnej;
- c) nazwiska i imiona zainteresowanych stron, podejrzanych, oskarżonych i skazanych, ich stałe miejsce zamieszkania lub pobytu, obywatelstwo i zawód, w sprawach karnych zaś, w miarę możliwości, miejsce i datę urodzenia podejrzanych, oskarżonych i skazanych oraz imiona ich rodziców;
- d) w odniesieniu do osób prawnych — ich nazwę i adres;
- e) nazwiska i imiona oraz adresy pełnomocników;
- f) treść wniosku, a także niezbędne dane co do istoty wniosku, a w sprawach karnych — opis czynu przestępnego i jego kwalifikację prawną.

2. Wniosek o udzielenie pomocy prawnej oraz załączone dokumenty powinny być podpisane i opatrzone pieczęcią urzędową organu, od którego pochodzą.

Artykuł 6

Sposób załatwiania

1. Wykonując wniosek o udzielenie pomocy prawnej, organ wezwany stosuje przepisy prawne swego państwa. Jednakże organ ten, na prośbę organu wzywającego, może stosować przepisy procesowe obowiązujące organ wzywający, jeśli nie są one sprzeczne z prawem jego państwa.

2. Jeżeli organ wezwany nie jest właściwy do jego wykonania, przesyła wniosek właściwemu organowi i zawiadamia o tym organ wzywający.

3. Na prośbę organu wzywającego organ wezwany bezpośrednio zawiadamia go o czasie i miejscu wykonania wniosku.

4. W razie braku możliwości wykonania wniosku, organ wezwany zawiadamia organ wzywający o okolicznościach, które stoją na przeszkodzie wykonaniu wniosku.

5. Po wykonaniu wniosku organ wezwany zwraca akta organowi wzywającemu lub powiadamia go o przeszkodach w wykonaniu tego wniosku.

Artykuł 7

Doręczanie pism

Organ wezwany dokonuje doręczenia pism zgodnie z prawem obowiązującym w jego państwie, jeżeli doręczone pisma zostały sporządzone zgodnie z artykułem 13 niniejszej umowy. Jeżeli pisma nie zostały sporządzone zgodnie z artykułem 13, to organ ten może przekazać je odbiorcy, gdy on zgodzi się je przyjąć.

Статья 5

Форма поручения

1. Поручение об оказании правовой помощи должно иметь следующие реквизиты:

- а) наименование запрашиваемого органа и наименование запрашивающего органа;
- б) наименование дела, по которому ходатайствуется об оказании правовой помощи;
- в) фамилии заинтересованных сторон, подозреваемых, обвиняемых и осужденных, их постоянное местожительство или местопребывание, гражданство и занятие, а по уголовным делам, по мере возможности, место и дата рождения подозреваемых, обвиняемых и осужденных и имена их родителей;
- г) в отношении юридических лиц — их наименование и адрес;
- д) фамилии и адреса уполномоченных;
- е) содержание поручения, а также необходимые сведения по существу поручения, а по уголовным делам и описание состава преступления и его юридическую квалификацию.

2. Поручение об оказании правовой помощи и прилагаемые материалы должны быть подписаны и снабжены печатью органа, который направил поручение.

Статья 6

Порядок исполнения

1. При исполнении поручения об оказании правовой помощи запрашиваемый орган принимает законодательство своего государства. Однако, по просьбе запрашивающего органа он может применять процессуальные нормы запрашивающего органа, поскольку они не противоречат законодательству его государства.

2. Если запрашиваемый орган не компетентен его исполнить, он пересылает поручение компетентному органу и уведомляет об этом орган запрашивающий.

3. По ходатайству запрашивающего органа запрашиваемый орган непосредственно уведомляет его о времени и месте исполнения поручения.

4. В случае невозможности исполнения поручения запрашиваемый орган уведомляет орган запрашивающий об обстоятельствах, которые препятствуют исполнению поручения.

5. После выполнения поручения запрашиваемый орган возвращает связанные с этим материалы запрашивающему органу или уведомляет его об обстоятельствах, которые препятствуют исполнению поручения.

Статья 7

Вручение документов

Запрашивающий орган осуществляет вручение документов в соответствии с законодательством, действующим в его государстве, если вручаемые документы составлены в соответствии со статьей 13 этого Договора. Если документы не составлены в соответствии со статьей 13, то орган может передать их получателю в случае, если он согласен их принять.

Artykuł 8

Potwierdzenie doręczenia pism

Potwierdzenie doręczenia pism sporządza się stosownie do przepisów o doręczaniu pism, obowiązujących na terytorium wezwanej Strony; potwierdzenie powinno zawierać datę i miejsce doręczenia.

Artykuł 9

Zaświadczanie i uwierzytelnianie dokumentów

1. Dokumenty oraz ich odpisy, które na obszarze jednej z Umawiających się Stron zostały sporządzone lub uwierzytelnione przez właściwe organy lub osoby urzędowe w granicach ich kompetencji, przyjmowane są na obszarze drugiej Umawiającej się Strony bez legalizacji, jeżeli są opatrzone podpisem i pieczęcią urzędową.

2. Dokumenty urzędowe sporządzone na obszarze jednej z Umawiających się Stron mają na obszarze drugiej Umawiającej się Strony moc dowodową dokumentów urzędowych.

Artykuł 10

Nietykalność świadków i biegłych

1. Świadek lub biegły — obywatel drugiej Umawiającej się Strony, który zgodnie z wezwaniem doręczonym mu przez organ wezwany stawił się przed organem Strony wzywającej, nie może być pociągnięty do odpowiedzialności karnej ani aresztowany, ani nie można w stosunku do niego wykonać kary za przestępstwo popełnione przed przekroczeniem granicy Strony wzywającej.

2. Świadek lub biegły przestaje korzystać z przywileju przewidzianego w ustępie 1, jeżeli nie opuści terytorium Strony wzywającej przed upływem 15 dni, licząc od dnia zawiadomienia go przez organ wzywający, że obecność jego nie jest już potrzebna. Przy obliczaniu tego terminu nie uwzględnia się okresu, w którym świadek lub biegły nie był w stanie, bez swojej winy, opuścić terytorium Strony wzywającej.

3. Koszty podróży, koszty pobytu, utracony zarobek i inne wydatki świadka lub biegłego obciążają Stronę wzywającą.

Artykuł 11

Koszty udzielenia pomocy prawnej

Wszelkie koszty powstałe w związku z udzielaniem pomocy prawnej ponosi Strona wezwana.

Artykuł 12

Informacja o prawie

Umawiające się Strony za pośrednictwem organów wymiaru sprawiedliwości udzielają sobie wzajemnie informacji o prawie, które obowiązuje lub obowiązywało w ich państwach, a także informacji o sądownictwie.

Статья 8

Подтверждение вручения документов

Подтверждение вручения документов оформляется в соответствии с правилами о вручении документов, действующими на территории запрашиваемой Стороны и в подтверждении должны быть указаны дата и место вручения.

Статья 9

Удостоверение и засвидетельствование документов

1. Документы и их копии, которые были на территории одной из Договаривающихся Сторон изготовлены или засвидетельствованы органами или официальными лицами в пределах их компетенции, принимаются на территории другой Договаривающейся Стороны без какого-либо удостоверения, если снабжены подписью и гербовой печатью.

2. Официальные документы, составленные на территории одной Договаривающейся Стороны, пользуются и на территории другой Договаривающейся Стороны доказательной силой официальных документов.

Статья 10

Неприкосновенность свидетелей и экспертов

1. Свидетель или эксперт — гражданин другой Договаривающейся Стороны, который по вызову, врученному запрашиваемым органом, явился в орган запрашивающей Стороны, не может быть привлечен к уголовной ответственности или взят под стражу, или подвергнут исполнению наказаний за преступление, совершенное до перехода границы запрашивающей Стороны.

2. Свидетель или эксперт не пользуется привилегией, упомянутой в пункте 1, если он не покинет территорию запрашивающей Стороны до истечения 15 дней со дня уведомления его вызывающим органом, что его присутствие не является необходимым. В этот срок не засчитывается время, в течение которого свидетель или эксперт не по своей вине не мог покинуть территорию запрашивающей Стороны.

3. Путевые расходы, расходы пребывания, заработную плату и другие расходы свидетеля и эксперта несет сторона, которая вызвала их.

Статья 11

Расходы связанные с оказанием правовой помощи

Запрашиваемая Сторона сама несет все расходы, возникшие при оказании правовой помощи.

Статья 12

Информация по правовым вопросам

Договаривающиеся Стороны через органы юстиции обмениваются информацией о законодательстве, действующем и действовавшем в своих странах, а также информацией, связанной с судами.

Artykuł 13

Język

Dokumenty przekazywane drugiej Umawiającej się Stronie w związku z wykonaniem niniejszej umowy powinny być sporządzane w ich językach własnych, z załączonym tłumaczeniem na język rosyjski, angielski lub na język Strony wezwanej.

DZIAŁ II

CZĘŚĆ SZCZEGÓŁOWA

Rozdział I

Pomoc prawna w sprawach cywilnych i rodzinnych

Artykuł 14

Zwolnienia dotyczące kosztów procesu

1. Obywatele jednej z Umawiających się Stron, którzy zamieszkują lub przebywają na terytorium którejś z tych Umawiających się Stron i występują z powództwem lub z wnioskiem przed sądem drugiej Umawiającej się Strony, nie są zobowiązani do zabezpieczenia kosztów procesu z tego tylko powodu, że nie mają miejsca zamieszkania lub pobytu na terytorium drugiej Umawiającej się Strony.

2. Obywatele jednej z Umawiających się Stron korzystają na terytorium drugiej Umawiającej się Strony ze zwolnienia od kosztów procesowych, w tym od kosztów sądowych, oraz korzystają z bezpłatnego zastępstwa procesowego na tych samych warunkach i w takim samym zakresie jak obywatele tej Umawiającej się Strony. Zwolnienie to dotyczy wszystkich czynności procesowych, łącznie z wykonaniem orzeczenia.

3. Obywatel, który został zwolniony przez sąd zgodnie z prawem jednej Umawiającej się Strony od kosztów w określonej sprawie, korzysta także ze zwolnienia od kosztów na terytorium drugiej Umawiającej się Strony, związanych z dokonywaniem czynności procesowych w tej samej sprawie.

4. Obywatel jednej z Umawiających się Stron może zgłosić ustnie lub na piśmie wniosek o zwolnienie go od kosztów, o których mowa w ustępie 2 niniejszego artykułu, w sądzie właściwym według swego miejsca zamieszkania lub pobytu. Sąd ten sporządza protokół i przesyła go właściwemu sądowi wraz z zaświadczeniem określonym w artykule 15 ustęp 1 niniejszej umowy.

5. Sąd orzekający o zwolnieniu od kosztów, o których mowa w ustępie 2 niniejszego artykułu, może w razie potrzeby zażądać dodatkowych wyjaśnień od organu, który wydał zaświadczenie określone w artykule 15 ustęp 1 niniejszej umowy.

Artykuł 15

1. Zaświadczenia o stosunkach osobistych i rodzinnych, o zarobkach i o majątku wydają właściwe organy tej Umawiającej się Strony, na której terytorium wnioskodawca ma stałe miejsce zamieszkania lub pobytu.

Статья 13

Язык

Документы, вручаемые другой Договаривающейся Стороне в связи с исполнением этого Договора, должны быть составлены на собственных языках и должен быть приложен к ним перевод на русском, английском или языке запрашиваемой Стороны.

РАЗДЕЛ II

ОСОБЕННАЯ ЧАСТЬ

Глава I

ПРАВОВАЯ ПОМОЩЬ ПО ГРАЖДАНСКИМ И СЕМЕЙНЫМ ДЕЛАМ

Статья 14

Освобождение от процессуальных расходов

1. На граждан одной из Договаривающихся Сторон, которые проживают или пребывают на территории какой-либо из этих Договаривающихся Сторон и предъявляют иск или ходатайство суду другой Договаривающейся Стороны нельзя возложить обязанность по обеспечению процессуальных расходов исключительно на том основании, что они не имеют местожительства или местопребывания на территории другой Договаривающейся Стороны.

2. Граждане одной из Договаривающихся Сторон пользуются на территории другой Договаривающейся Стороны освобождением от процессуальных расходов, в том числе от судебных расходов, а также пользуются бесплатным процессуальным представителем, на тех же условиях и в таком же размере, как граждане этой Договаривающейся Стороны. Это освобождение относится ко всем процессуальным действиям, не исключая исполнения решения.

3. Гражданин, который освободился от расходов при рассмотрении дел в суде по законодательству одной Договаривающейся Стороны, пользуется также освобождением от расходов на территории другой Договаривающейся Стороны, в связи с проведением процессуальных действий по этому же делу.

4. Гражданин одной из Договаривающихся Сторон может заявить устно или письменно ходатайство об освобождении его от расходов, предусмотренных п. 2 настоящей статьи, компетентному суду своего жительства или пребывания. Этот суд составляет протокол и пересылает его вместе с удостоверением, указанным в пункте 1 статьи 15 настоящего Договора, компетентному суду.

5. Суд, выносящий решение об освобождении от расходов, упомянутых в п. 2 настоящей статьи, может, в случае необходимости, затребовать дополнительные данные от органа, выдавшего удостоверение, указанное в пункте 1 статьи 15 настоящего Договора.

Статья 15

1. Справки о личном и семейном положении, о заработной плате и имуществе выдают компетентные органы той Договаривающейся Стороны, на территории которой заявитель имеет местожительство или местопребывание.

2. Jeżeli wnioskodawca nie ma miejsca zamieszkania lub pobytu na terytorium żadnej z Umawiających się Stron, zaświadczenie, o którym mowa w ustępie 1 niniejszego artykułu, wydaje przedstawicielstwo dyplomatyczne lub urząd konsularny Umawiającej się Strony, której jest on obywatelem.

Artykuł 16

Zdolność prawna i zdolność do czynności prawnych. Ubezważnowolnienie

1. Zdolność prawna i zdolność do czynności prawnych osoby fizycznej podlega prawu tej Umawiającej się Strony, której osoba ta jest obywatelem.

2. Dla ubezważnowolnienia właściwe są prawo i sądy Umawiającej się Strony, której obywatelem jest osoba mająca być ubezważnowolniona.

Artykuł 17

Uznanie za zmarłego

1. W sprawach o uznanie za zmarłego oraz o stwierdzenie zgonu stosuje się prawo i właściwe są sądy tej Umawiającej się Strony, której obywatelem była ta osoba w czasie, gdy według ostatnich wiadomości pozostawała przy życiu.

2. Sądy jednej z Umawiających się Stron mogą uznać za zmarłego obywatela drugiej Umawiającej się Strony, jak również stwierdzić fakt jego zgonu, w razie gdy:

- wniosek zgłasza osoba zamierzająca zrealizować swe uprawnienia spadkowe co do majątku ruchomego lub nieruchomego osoby zaginionej, znajdującego się na terytorium tej Umawiającej się Strony,
- wniosek zgłasza małżonek osoby zaginionej, zamieszkały w czasie złożenia wniosku na terytorium tej Umawiającej się Strony

Artykuł 18

Zawarcie małżeństwa

1. Forma zawarcia małżeństwa podlega prawu tej Umawiającej się Strony, przed której organem małżeństwo zostało zawarte.

2. Zdolność zawarcia małżeństwa podlega prawu tej Umawiającej się Strony, której obywatelem jest osoba zawierająca małżeństwo.

3. Jeżeli małżeństwo zostało zawarte niezgodnie z prawem wskazanym w ustępach 1 lub 2 niniejszego artykułu, uznaje się je za nieważne.

Artykuł 19

Rozwód oraz osobiste i majątkowe stosunki prawne małżonków

1. W sprawach o rozwód, osobiste i majątkowe stosunki prawne małżonków oraz o unieważnienie małżeństwa stosuje się prawo oraz właściwe są sądy tej Umawiającej się Strony, której obydwójce małżonkowie są obywatelami.

2. Если заявитель не имеет на территории другой Договаривающейся Стороны местожительства или местопребывания, то удостоверение, упомянутое в пункте 1 этой статьи, выдает дипломатическое или консульское представительство Договаривающейся Стороны, гражданином которой является заявитель.

Статья 16

Правоспособность и дееспособность. Лишение дееспособности.

1. Правоспособность и дееспособность физического лица определяются законодательством Договаривающейся Стороны, гражданином которой оно является.

2. По делам о лишении дееспособности компетентны суды и применяется законодательство Договаривающейся Стороны, гражданином которой является лицо, о лишении дееспособности которого выносится решение.

Статья 17

Признание лица умершим

1. По делам о признании лица умершим и об установлении факта смерти применяется законодательство и компетентны суды этой Договаривающейся Стороны, гражданином которой являлось лицо в то время, когда оно по последним данным было в живых.

2. Суды одной из Договаривающихся Сторон могут признать гражданина другой Договаривающейся Стороны умершим, а также установить факт его смерти в случаях, когда:

- ходатайство предъявляет лицо, желающее пользоваться своими наследственными правами по отношению к движимому или недвижимому имуществу пропавшего без вести лица, имущество которого находится на территории этой Договаривающейся Стороны;
- ходатайство предъявляет супруг пропавшего без вести проживающий во время предъявления ходатайства на территории этой Договаривающейся Стороны.

Статья 18

Заключение брака

1. Форма заключения брака определяется законами Договаривающейся Стороны, органом которой заключается брак.

2. Способность заключения брака подлежит законодательству той Договаривающейся Стороны, гражданином которой является лицо, желающее вступить в брак.

3. Если брак заключен несоответственно законодательству, упомянутому в пунктах 1 и 2 настоящей статьи, то он признается недействительным.

Статья 19

Расторжение брака, а также личные и имущественные правовые отношения супругов

1. Расторжение брака, личные и имущественные правовые отношения супругов, а также признание брака недействительным определяются законодательством той Договаривающейся Стороны, гражданами которой являются супруги, а также компетентны суды той же Договаривающейся Стороны.

2. Jeżeli małżonkowie nie posiadają obywatelstwa tej samej Umawiającej się Strony stosuje się prawo i właściwe są sądy tej Umawiającej się Strony, na której terytorium obydwójce małżonkowie mają lub mieli ostatnio miejsce zamieszkania. Jeżeli małżonkowie nie zamieszkiwali nigdy na terytorium tej samej Umawiającej się Strony, właściwy jest sąd, w którym wcześniej wszczęto postępowanie, i stosuje się prawo tej Umawiającej się Strony.

Artykuł 20

Stosunki prawne między rodzicami a dziećmi

1. Sprawy o ustalenie lub zaprzeczenie pochodzenia dziecka oraz stosunki prawne między rodzicami a dziećmi podlegają prawu tej Umawiającej się Strony, której obywatelem jest dziecko.

2. Do rozpoznania spraw wymienionych w ustępie 1 niniejszego artykułu właściwe są zarówno sądy tej Umawiającej się Strony, której obywatelem jest dziecko, jak i sądy tej Umawiającej się Strony, na której terytorium dziecko posiada miejsce zamieszkania.

Artykuł 21

Przysposobienie

1. Dla przysposobienia właściwe jest prawo tej Umawiającej się Strony, której obywatelem jest przysposabiający.

2. Jeżeli dziecko przysposabiają małżonkowie, z których jedno jest obywatelem jednej Umawiającej się Strony drugie zaś — obywatelem drugiej Umawiającej się Strony, to przysposobienie powinno być dokonane zgodnie z prawem obu Umawiających się Stron.

3. Jeżeli dziecko jest obywatelem jednej Umawiającej się Strony, a przysposabiający obywatelem drugiej Umawiającej się Strony, do przysposobienia potrzebna jest, gdy tego wymaga prawo tej Umawiającej się Strony, której obywatelem jest dziecko, zgoda dziecka, jego przedstawiciela ustawowego lub właściwego organu państwowego.

4. Właściwe w sprawach o przysposobienie są organy tej Umawiającej się Strony, której obywatelem jest przysposabiany.

5. Przepisy niniejszego artykułu stosuje się odpowiednio do rozwiązania przysposobienia.

Opieka i kuratela

Artykuł 22

1. W sprawach dotyczących opieki i kurateli nad obywatelami Umawiających się Stron właściwe są, jeżeli Umowa niniejsza nie stanowi inaczej, prawo i organy tej Umawiającej się Strony, której obywatelem jest osoba podlegająca opiece lub kurateli.

2. Do obowiązków przyjęcia opieki lub kurateli stosuje się prawo tej Umawiającej się Strony, której obywatelem jest osoba mająca zostać opiekunem lub kuratorem.

2. Если супруги не имеют гражданства той же самой Договаривающейся Стороны, то применяется законодательство и компетентны суды той Договаривающейся Стороны, на территории которой супруги имеют или имели в последний раз своё местожительство. Если супруги никогда не проживали на территории той же самой Договаривающейся Стороны, то компетентен суд, в котором раньше возбуждено производство и применяется законодательство той Договаривающейся Стороны.

Статья 20

Правовые отношения между родителями и детьми

1. Дела об установлении или оспаривании происхождения ребенка, а также правовые отношения между родителями и детьми, решаются в соответствии с законами той Договаривающейся Стороны, гражданином которой является ребенок.

2. Для рассмотрения дел, указанных в пункте 1 настоящей статьи, компетентны суды той Договаривающейся Стороны, гражданином которой является ребенок, а также и суды той Договаривающейся Стороны, на территории которой ребенок имеет своё местожительство.

Статья 21

Усыновление

1. При усыновлении применяется законодательство той Договаривающейся Стороны, гражданином которой является усыновитель.

2. Если ребенок усыновляется супругами, один из которых является гражданином одной, а второй — гражданином другой Договаривающейся Стороны, то усыновление должно отвечать законодательству обеих Договаривающихся Сторон.

3. Если ребенок является гражданином одной Договаривающейся Стороны, а усыновитель — гражданином другой Договаривающейся Стороны, то при усыновлении необходимо получить, если это требуется по закону Договаривающейся Стороны, гражданином которой является ребенок, согласие усыновляемого ребенка, его законного представителя или компетентного органа Договаривающейся Стороны.

4. Компетентными по делам об усыновлении являются соответствующие органы Договаривающейся Стороны, гражданином которой является усыновляемый.

5. Положения настоящей статьи применяются соответственно и при отмене усыновления.

Опека и попечительство

Статья 22

1. По делам об опеке и попечительстве в отношении граждан Договаривающихся Сторон, если настоящим Договором не установлено иное, применяются законы Договаривающейся Стороны, гражданином которой является лицо, требующее установления опеки или попечительства, и компетентны соответствующие органы той Договаривающейся Стороны.

2. В отношении обязанности принять опеку или попечительство действует законодательство Договаривающейся Стороны, гражданином которой является лицо, которое должно стать опекуном или попечителем.

3. Dla obywatela jednej Umawiającej się Strony może być ustanowiony opiekunem lub kuratorem również obywatel drugiej Umawiającej się Strony, jeżeli zamieszkuje on na terytorium tej Umawiającej się Strony, na którym ma być sprawowana opieka lub kuratela, i jeżeli jego ustanowienie najbardziej odpowiada interesom osoby wymagającej opieki lub kurateli.

4. Jeżeli zajdzie potrzeba podjęcia środków w zakresie opieki lub kurateli, niezbędnych do ochrony interesów obywatela jednej Umawiającej się Strony, który ma miejsce zamieszkania lub pobytu albo majątek na terytorium drugiej Umawiającej się Strony, właściwy organ tej Umawiającej się Strony zawiadomi o tym niezwłocznie przedstawicielstwo dyplomatyczne lub urząd konsularny tej Umawiającej się Strony, której obywatelem jest dana osoba. W wypadkach nie cierpiących zwłoki właściwy organ Umawiającej się Strony może sam zastosować tymczasowe środki stosownie do istniejących okoliczności. Powinien on jednak zawiadomić o tym niezwłocznie przedstawicielstwo dyplomatyczne lub urząd konsularny tej Umawiającej się Strony, której obywatelem jest dana osoba. Podjęte tymczasowe środki pozostają w mocy do chwili podjęcia innych decyzji przez organ powiadomiony.

Artykuł 23

1. Właściwy organ jednej Umawiającej się Strony może zwrócić się do właściwego organu drugiej Umawiającej się Strony o ustanowienie opieki lub kurateli dla swego obywatela, który na terytorium drugiej Umawiającej się Strony ma miejsce zamieszkania lub pobytu albo majątek. Przekazanie tych uprawnień staje się skuteczne, z chwilą gdy organ wezwany podejmie się ustanowienia opieki lub kurateli i powiadomi o tym organ wzywający.

2. Organ, który podjął się ustanowienia opieki lub kurateli stosownie do ustępu 1 niniejszego artykułu, działa zgodnie ze swoim prawem.

Artykuł 24

Forma czynności prawnej

1. Forma czynności prawnej podlega prawu tej Umawiającej się Strony, na której terytorium dokonuje się tej czynności. Jednakże forma czynności prawnej, dotyczącej nieruchomości, podlega prawu Umawiającej się Strony, na której terytorium nieruchomość jest położona.

2. Do wykonania zobowiązań nie wynikających z czynności prawnych stosuje się prawo i właściwy jest sąd tej Umawiającej się Strony, na której terytorium nastąpiło zdarzenie będące źródłem zobowiązania. Jeżeli sprawca szkody i poszkodowany są obywatelami tej samej Umawiającej się Strony, właściwy jest sąd i prawo tej Strony.

3. Для гражданина одной Договаривающейся Стороны может быть назначен опекуном или попечителем также гражданин другой Договаривающейся Стороны, если он проживает на территории той Договаривающейся Стороны, на которой опека или попечительство будет осуществляться, и может лучше защищать интересы лица, требующего установления опеки или попечительства.

4. Если возникнет необходимость принятия мер по опеке или попечительству, необходимых для защиты интересов гражданина одной Договаривающейся Стороны, имеющего местожительство или местопребывание или имущество на территории другой Договаривающейся Стороны, компетентный орган этой Договаривающейся Стороны уведомит об этом безотлагательно дипломатическое или консульское представительство той Договаривающейся Стороны, гражданином которой является это лицо. В случаях, не терпящих отлагательства, компетентный орган Договаривающейся Стороны может сам принять временные меры в соответствии с существующими обстоятельствами. Тогда он должен сообщить об этом безотлагательно дипломатическому или консульскому представительству той Договаривающейся Стороны, гражданином которой является это лицо. Все предпринятые меры остаются в силе до тех пор, пока уведомлённый компетентный орган Договаривающейся Стороны не примет другого решения.

Статья 23

1. Компетентный орган одной Договаривающейся Стороны может обратиться к компетентному органу другой Договаривающейся Стороны с просьбой установить опеку или попечительство по отношению к своему гражданину, местожительство, местопребывание или имущество которого находится на территории другой Договаривающейся Стороны. Передача этих прав вступает в силу с момента, когда запрашиваемый орган примет на себя установление опеки или попечительства и уведомит об этом запрашивающий орган.

2. Орган, который согласно положению пункта 1 настоящей статьи, принял на себя обязанность установления опеки или попечительства, осуществляет её в соответствии со своим законодательством.

Статья 24

Форма сделок

1. Форма сделок определяется законом Договаривающейся Стороны, на территории которой совершается сделка. Однако, форма сделки, относящейся к недвижимому имуществу, определяется законом Договаривающейся Стороны, на территории которой находится недвижимое имущество.

2. В вопросах исполнения обязательств, не связанных со сделками, компетентен суд и применяются законы Договаривающейся Стороны, на территории которой имело место происшествие, влекущее за собой источник обязательства. Если виновник причинения вреда и потерпевший являются гражданами той же Договаривающейся Стороны, то компетентен суд и применяются законы этой Стороны.

Artykuł 25

Sprawy spadkowe

1. Obywatele jednej Umawiającej się Strony mogą nabywać na terytorium drugiej Umawiającej się Strony prawa majątkowe w drodze dziedziczenia z mocy ustawy lub testamentu na tych samych warunkach i w tym samym zakresie co obywatele tej Strony. Obywatele jednej Umawiającej się Strony mogą dokonywać rozrządzenia na wypadek śmierci w stosunku do mienia znajdującego się na terytorium drugiej Umawiającej się Strony.

2. W sprawach spadkowych właściwe jest prawo tej Umawiającej się Strony, której obywatelem był spadkodawca w chwili śmierci.

3. Formy testamentu oraz zdolność sporządzania i odwołania testamentu oraz skutki prawne braków testamentu określa prawo tej Umawiającej się Strony, której obywatelem był spadkodawca w chwili sporządzenia testamentu. Dla formy sporządzenia testamentu oraz jego odwołania wystarczy jednak zachowanie prawa tej Umawiającej się Strony, na której terytorium testament sporządzono lub odwołano.

4. W sprawach spadkowych dotyczących majątku ruchomego właściwe są organy tej Umawiającej się Strony, której obywatelem był spadkodawca w chwili śmierci, w sprawach zaś spadkowych dotyczących majątku nieruchomości — organy tej Umawiającej się Strony, na której terytorium znajduje się ten majątek. Postanowienie tego ustępu stosuje się odpowiednio do sporów powstałych na podstawie prawa spadkowego.

5. W razie gdy cały majątek ruchomy pozostały po śmierci obywatela jednej Umawiającej się Strony znajduje się na terytorium drugiej Umawiającej się Strony, na wniosek spadkobiercy postępowanie spadkowe przeprowadzają organy tej drugiej Umawiającej się Strony, jeśli wyrażą na to zgodę wszyscy znani spadkobiercy.

6. Do otwarcia testamentu i jego ogłoszenia właściwy jest organ tej Umawiającej się Strony, na której terytorium znajduje się testament. Odpis testamentu oraz odpis protokołu otwarcia i ogłoszenia testamentu, a w razie potrzeby również oryginał testamentu przesyła się właściwemu organowi tej Umawiającej się Strony, której obywatelem był spadkodawca.

Artykuł 26

Warunki uznawania orzeczeń

Orzeczenia sądowe w sprawach cywilnych i rodzinnych o charakterze niemajątkowym, wydane na terytorium jednej z Umawiających się Stron, podlegają uznaniu na terytorium drugiej Strony, jeżeli odpowiadają następującym warunkom:

- a) według prawa tej Umawiającej się Strony, na której terytorium orzeczenie ma być uznane, sąd tej Strony nie jest wyłącznie właściwy do osądzenia sprawy,
- b) strona przegrywająca brała udział w postępowaniu lub nie brała udziału, chociaż zawiadomienie zostało jej prawidłowo doręczone zgodnie z prawem Umawiającej się Strony, na której terytorium orzeczenie zostało wydane,

Статья 25

Наследование

1. Граждане одной Договаривающейся Стороны могут приобретать на территории другой Договаривающейся Стороны имущественные права на основании наследования по закону или по завещанию на тех же условиях и в том же объеме, как граждане этой Стороны. Граждане одной Договаривающейся Стороны могут распоряжаться согласно завещанию своим имуществом, находящимся на территории другой Договаривающейся Стороны.

2. По делам о наследовании применяется законодательство той Договаривающейся Стороны, гражданином которой был наследодатель в момент его смерти.

3. Форма завещания, способность составлять и отменять завещание, а также правовые последствия недостатков завещания определяются законами той Договаривающейся Стороны, гражданином которой наследодатель был в момент составления завещания. Для формы составления и отмены завещания могут быть соблюдены, однако, законы Договаривающейся Стороны, на территории которой составлено или отменено завещание.

4. По делам о наследовании движимого имущества компетентны органы той Договаривающейся Стороны, гражданином которой был наследодатель в момент смерти, а по делам о наследовании недвижимого имущества — соответствующие органы той Договаривающейся Стороны, на территории которой находится это имущество. Положения настоящего пункта применяются соответственно и к спорам, возникшим на основании наследственного права.

5. Если все движимое имущество, оставшееся после смерти гражданина одной Договаривающейся Стороны, находится на территории другой Договаривающейся Стороны, то по ходатайству наследника, производство по делу о наследовании ведут органы той Договаривающейся Стороны, если с этим согласны все известные наследники.

6. Завещание вскрывается и оглашается компетентным органом Договаривающейся Стороны, на территории которой находится завещание. Копия завещания и копия протокола вскрытия и оглашения завещания, а в случае необходимости также и подлинник завещания, пересылаются компетентному органу той Договаривающейся Стороны, гражданином которой был наследодатель.

Статья 26

Условия признания решений

Судебные решения по гражданским и семейным делам немущественного характера, принятые на территории одной Договаривающейся Стороны, подлежат признанию на территории другой Стороны, если они отвечают следующим условиям:

- a) по законодательству той Договаривающейся Стороны, на территории которой решение должно быть признано, суд этой Стороны не является исключительно компетентным для рассмотрения данного дела,
- b) проигрывающая сторона принимала участие в производстве или не принимала участия, хотя извещение её о судебном производстве было правильно ей вручено в порядке, предусмотренном законами Договаривающейся Стороны, на территории которой принято решение,

- c) orzeczenie stało się prawomocne zgodnie z prawem Umawiającej się Strony, na której terytorium zostało wydane,
- d) nie zostało wcześniej wydane prawomocne orzeczenie w tej samej sprawie przez sąd tej Umawiającej się Strony, na której terytorium orzeczenie ma być uznane,
- e) nie zostało wszczęte postępowanie w tej samej sprawie przed sądem wezwanej Umawiającej się Strony wcześniej, aniżeli wszczęto postępowanie przed sądem, który wydał orzeczenie będące przedmiotem żądania o uznanie.

Artykuł 27

Wykonalność orzeczeń

Nadające się do wykonania w drodze egzekucji orzeczenia sądów jednej z Umawiających się Stron podlegają wykonaniu na terytorium drugiej Umawiającej się Strony, jeżeli zachodzą warunki do ich uznania przewidziane w artykule 26 i jeżeli orzeczenia podlegają wykonaniu zgodnie z prawem państwa, w którym zostały wydane. Dotyczy to również prawomocnych wyroków sądów, uwzględniających powództwo cywilne w sprawach karnych.

Artykuł 28

Postępowanie

1. Postępowanie w sprawach o uznanie i wykonanie orzeczenia podlega prawu tej Umawiającej się Strony, na której terytorium orzeczenie ma być uznane lub wykonane.
2. Do wniosku o uznanie i wykonanie orzeczenia sądowego należy dołączyć:
 - a) uwierzytelniony odpis orzeczenia z uzasadnieniem,
 - b) dokument urzędowy stwierdzający prawomocność orzeczenia, jeżeli nie wynika to z treści samego orzeczenia,
 - c) w wypadku orzeczenia wydanego zaocznie dokument stwierdzający, że stronie w sposób prawidłowy i w odpowiednim czasie dokonano doręczenia odpisu pozwu lub wniosku oraz zawiadomienia o terminie rozprawy.
3. Do wniosku o wykonanie orzeczenia należy ponadto dołączyć dokument stwierdzający, że orzeczenie podlega wykonaniu zgodnie z prawem państwa, w którym zostało wydane.
4. Do dokumentów wymienionych w ustępach 2 i 3 niniejszego artykułu należy dołączyć tłumaczenie na język wezwanej Umawiającej się Strony, uwierzytelnione przez sąd, od którego pochodzi dokument.

Artykuł 29

Ugody sądowe

Postanowienia artykułów 26—28 niniejszej umowy stosuje się odpowiednio do ugód sądowych.

в) решение по законам той Договаривающейся Стороны, в которой оно принято, вступило в законную силу,

г) не было предшествующего, вступившего в законную силу, решения по этому делу, принятого судом той Договаривающейся Стороны, на территории которой оно должно быть признано,

д) не было возбуждено производство по тому же делу перед судом запрашиваемой Договаривающейся Стороны до начала возбуждения производства перед судом, который принял решение, требующее признания.

Статья 27

Исполнение решений

Подходящие к принудительному исполнению решений судов одной Договаривающейся Стороны, подлежат исполнению на территории другой Договаривающейся Стороны при условиях их признания, предусмотренных в статье 26, если эти решения подлежат исполнению по законодательству государства, в котором они были приняты. Это применяется также и к вступившим в законную силу приговорам судов, по уголовным делам, учитывающим гражданские иски.

Статья 28

Производство по делам о признании и исполнении решений

1. Производство по делам о признании и исполнении судебного решения определяется законами Договаривающейся Стороны, на территории которой решение должно быть признано или исполнено.
2. К ходатайству о признании и исполнении судебного решения необходимо приложить:
 - а) заверенную копию решения с мотивировкой,
 - б) официальный документ о вступлении в законную силу, если это не слудует из содержания самого решения,
 - в) в случае, если решение принято заочно, документ, из которого следует, что стороне правильно и своевременно вручена копия искового заявления или ходатайства и извещения о сроке производства по делу.
3. К ходатайству об исполнении решения необходимо, кроме того, приложить документ, из которого следует, что решение подлежит исполнению по законодательству государства, в котором оно было принято.
4. К документам, указанным в пунктах 2 и 3 настоящей статьи прилагается перевод на язык запрашиваемой Договаривающейся Стороны, заверенный судом, от которого исходит документ.

Статья 29

Мировые сделки

Положения статей 26—28 настоящего Договора применяются соответственно к мировым сделкам, заключенным в судах.

Rozdział II

Pomoc prawna w sprawach karnych

Artykuł 30

Obowiązek wydania

1. Umawiające się Strony zobowiązują się wydawać sobie wzajemnie na żądanie, na warunkach określonych w niniejszej umowie, osoby znajdujące się na ich terytorium, w celu pociągnięcia do odpowiedzialności karnej lub w celu wykonania kary.

2. Wydanie następuje z powodu takich przestępstw, których popełnienie może być uznane za przestępstwo zagrożone według prawa obu Umawiających się Stron karą pozbawienia wolności na okres powyżej jednego roku lub karą surowszą.

3. Wydanie w celu wykonania kary następuje tylko z powodu przestępstw określonych w ustępie 2 niniejszego artykułu i jeżeli dana osoba została skazana na karę pozbawienia wolności na okres powyżej jednego roku lub na karę surowszą.

Artykuł 31

Odmowa wydania

1. Wydanie nie następuje, jeżeli osoba, której wydania zażądano, jest obywatelem Strony wezwanej.

2. Wydania można odmówić, w razie gdy:

- a) osoba, której wydania zażądano, popełniła przestępstwo na terytorium wezwanej Umawiającej się Strony,
- b) według prawa wezwanej Umawiającej się Strony ściganie jest niedopuszczalne lub wyrok nie może być wykonany z powodu przedawnienia albo z powodu innej okoliczności ustawowej,
- c) w stosunku do osoby, której wydania zażądano, wydany został na terytorium wezwanej Umawiającej się Strony wyrok za to samo przestępstwo lub postanowienie umarzające postępowanie w sprawie.

Artykuł 32

Wniosek o wydanie

1. Do wniosku o wydanie w celu pociągnięcia do odpowiedzialności karnej dołącza się uwierzytelniony odpis postanowienia o tymczasowym aresztowaniu, opis czynu przestępnego oraz tekst przepisu ustawy, według którego przestępstwo ma być zakwalifikowane, a jeżeli czynem przestępnym wyrządzono szkodę materialną, należy wskazać jej wysokość.

2. Do wniosku o wydanie w celu wykonania wyroku dołącza się uwierzytelniony odpis wyroku i tekst przepisu ustawy, według którego zakwalifikowano przestępstwo. Jeżeli osoba skazana już odbyła część kary, należy o tym zawiadomić.

3. Do wniosku o wydanie dołącza się dane o obywatelstwie osoby, której wydania zażądano, oraz w miarę możliwości jej dane osobowe, o miejscu zamieszkania i cechach zewnętrznych oraz fotografie i odciski palców.

Глава II

ПРАВОВАЯ ПОМОЩЬ ПО УГОЛОВНЫМ ДЕЛАМ

Статья 30

Обязанности выдачи

1. Договаривающиеся Стороны обязуются на условиях, установленных в этом Договоре, по требованию выдавать друг другу лиц, находящихся на их территории, для привлечения к уголовной ответственности или для приведения в исполнение наказаний.

2. Выдача производится за такие преступления, совершение которых может признаться преступлением и повлечь за собой согласно законодательству обеих Договаривающихся Сторон наказание в виде лишения свободы на срок свыше одного года или более тяжкое наказание.

3. Выдача в целях приведения в исполнение наказания производится только за преступления, определенные в пункте 2 настоящей статьи, и если данное лицо приговорено к наказанию лишения свободы на срок свыше одного года или более тяжкому наказанию.

Статья 31

Отказ от выдачи

1. Выдача не имеет места, если лицо, выдача которого требуется, является гражданином запрашиваемой Договаривающейся Стороны.

2. От выдачи можно отказаться в случае, когда:

- a) лицо, выдача которого требуется, совершило преступление на территории запрашиваемой Договаривающейся Стороны,
- b) согласно законодательству запрашиваемой Договаривающейся Стороны, уголовное преследование не может быть возбуждено или приговор не может быть приведен в исполнение вследствие истечения срока давности или по иному законному основанию,
- в) в отношении лица, выдача которого требуется, на территории запрашиваемой Договаривающейся Стороны, по тому же преступлению был вынесен приговор или постановление о прекращении производства по делу.

Статья 32

Требование о выдаче

1. К требованию о выдаче для привлечения к уголовной ответственности прилагаются заверенная копия постановления об аресте, данные о составе преступления и текст статьи закона, по которому квалифицируются преступления, а если преступлением был причинен материальный ущерб, необходимо указать его размер.

2. К требованию о выдаче для исполнения наказания прилагается заверенная копия приговора и текст статьи закона, по которому квалифицируется преступление. Если осужденное лицо уже отбыло часть наказания, сообщается об этом.

3. К требованию о выдаче прилагаются данные о гражданстве лица, выдача которого требуется, а также по мере возможности данные о его личности, местожительство, описание внешности, фотографии и отпечатки пальцев.

4. Wzywająca Umawiająca się Strona nie ma obowiązku dołączania dowodów winy osoby, której wydania zażądano.

Artykuł 33

Uzupełniające dane do wniosku o wydanie

Jeżeli wezwana Umawiająca się Strona nie otrzymała niezbędnych dokumentów, może żądać dostarczenia uzupełniających danych w terminie nie przekraczającym dwóch miesięcy. Termin ten może być, z przyczyn uzasadnionych, przedłużony o dalsze 15 dni.

Artykuł 34

Obowiązek wszczęcia ścigania

1. Każda z Umawiających się Stron zobowiązuje się na wniosek drugiej Umawiającej się Strony ścigać zgodnie z prawem swego kraju swoich obywateli, którzy na terytorium drugiej Umawiającej się Strony popełnili przestępstwo.

2. Umawiająca się Strona zawiadamia drugą Umawiającą się Stronę o wyniku ścigania, a jeżeli został wydany wyrok, który się uprawomocnił, przesyła odpis wyroku.

Artykuł 35

Wniosek o ściganie

Do wniosku o ściganie załącza się:

- a) dane o osobie podejrzanego,
- b) dane o miejscu zamieszkania lub pobytu podejrzanego,
- c) opis przestępstwa,
- d) posiadane dowody,
- e) opis zewnętrzny podejrzanego i jego fotografię.

Wniosek o ściganie powinien być opatrzony pieczęcią organu wzywającego oraz podpisem.

Artykuł 36

Aresztowanie w celu wydania

1. Po otrzymaniu wniosku o wydanie wezwana Umawiająca się Strona podejmie, zgodnie z niniejszą umową, właściwe środki w celu aresztowania osoby, której wydania zażądano.

2. Właściwy organ wezwanej Umawiającej się Strony może aresztować osobę, której wydania się żąda, przed otrzymaniem wniosku o wydanie, jeżeli o to zwróci się właściwy organ wzywającej Umawiającej się Strony, z powołaniem się na postanowienie o tymczasowym aresztowaniu lub na prawomocny wyrok, oraz zapewne nadesłanie wniosku o wydanie. Wniosek taki może być przekazany przez pocztę i telegraf.

3. Właściwy organ Umawiającej się Strony bez takiego wniosku może aresztować obywatela drugiej Umawiającej się Strony, znajdującego się na jego terytorium, jeżeli posiada wiadomość, że popełnił on przestępstwo uzasadniające wydanie.

4. Запрашивающая Договаривающаяся Сторона не обязана прилагать доказательства виновности лица, выдача которого требуется.

Статья 33

Дополнительные сведения к требованию о выдаче

Запрашиваемая Договаривающаяся Сторона, если не получила необходимых документов, может затребовать дополнительные сведения на протяжении не свыше двух месяцев. Этот срок может быть продлен по уважительным причинам еще на 15 дней.

Статья 34

Обязанность возбудить уголовное преследование

1. Каждая Договаривающаяся Сторона обязуется по поручению другой Договаривающейся Стороны возбуждать в соответствии с законодательством своей страны уголовное преследование против своих граждан, которые на территории другой Договаривающейся Стороны совершили преступление.

2. Договаривающаяся Сторона уведомляет другую Договаривающуюся Сторону о результатах уголовного преследования, а в том случае, если был внесен приговор, вступивший в законную силу, пересылает копию приговора.

Статья 35

Поручение преследования

В целях осуществления уголовного преследования к поручению прилагаются:

- a) сведения о личности подозреваемого,
- b) о местожительстве или местопребывании подозреваемого,
- в) описание преступления,
- г) имеющиеся доказательства,
- д) описание внешности подозреваемого и его фотография.

В поручении о преследовании должны содержаться печать запрашивающего органа и подпись.

Статья 36

Арест для выдачи

1. По получении требования о выдаче запрашиваемая Договаривающаяся Сторона принимает в соответствии с настоящим Договором надлежащие меры для ареста лица, выдача которого требуется.

2. Компетентный орган запрашиваемой Договаривающейся Стороны может и до получения требования о выдаче арестовать лицо, выдача которого требуется, в случае ходатайства со стороны компетентного органа запрашивающей Договаривающейся Стороны со ссылкой на постановление об аресте или на приговор, вступивший в законную силу, и указание на то, что требование о выдаче будет представлено. Такое ходатайство может быть передано по почте и телеграфу.

3. Компетентный орган Договаривающейся Стороны без такого же ходатайства может арестовать гражданина другой Договаривающейся Стороны, находящегося на своей территории, если имеются сведения, что он совершил преступление, влекущее выдачу.

4. Jedna Umawiająca się Strona powinna niezwłocznie zawiadomić drugą Umawiającą się Stronę o dniu aresztowania przewidzianego w ustępach 1 i 2 niniejszego artykułu. Osoba aresztowana może być zwolniona, jeżeli w terminie jednego miesiąca od dnia wysłania zawiadomienia drugiej Umawiającej się Stronie nie wpłynął wniosek o wydanie.

Artykuł 37

Tryb wydania

1. Wezwana Umawiająca się Strona zawiadamia o miejscu i czasie wydania wzywającą Umawiającą się Stronę. Jeżeli wzywająca Umawiająca się Strona nie przejmie osoby podlegającej wydaniu w ustalonym miejscu i czasie, osoba ta może być zwolniona. Wydanie nie może być odroczone dłużej niż o jeden miesiąc.

2. Jeżeli wydana osoba uchyli się od wymiaru sprawiedliwości i powróci na terytorium wezwanej Umawiającej się Strony, to ta Umawiająca się Strona powinna ponownie ją wydać bez potrzeby przedstawienia dokumentów wymienionych w artykule 32 niniejszej umowy.

Artykuł 38

Odroczenie wydania

Jeżeli przeciwko osobie, której wydania zażądano, na terytorium wezwanej Umawiającej się Strony jest prowadzone postępowanie karne lub jeżeli została ona skazana za inne przestępstwo, wydanie może być odroczone do chwili ukończenia postępowania karnego lub odbycia kary.

Artykuł 39

Zbieg wniosków o wydanie

Jeżeli kilka państw zwraca się o wydanie tej samej osoby, Strona wezwana rozpatrując wniosek wzywającej Strony przede wszystkim uwzględni obywatelstwo osoby, której wydania się żąda.

Artykuł 40

Zakres ścigania osoby wydanej

1. Osoba wydana nie może być bez zgody wezwanej Umawiającej się Strony ścigana ani nie można w stosunku do niej wykonać kary za inne przestępstwo popełnione przed wydaniem, jak również nie można jej wydać trzeciemu państwu.

2. Zgoda ta nie jest wymagana w następujących wypadkach:

- a) jeżeli osoba wydana nie opuściła terytorium wzywającej Umawiającej się Strony, której została wydana, w ciągu miesiąca od dnia zakończenia postępowania w sprawie albo od dnia odbycia kary lub uwolnienia od kary;
- b) jeżeli osoba wydana po opuszczeniu terytorium Strony wzywającej następnie dobrowolnie tam powróciła.

4. Одна Договаривающаяся Сторона должна немедленно уведомить другую Договаривающуюся Сторону о времени ареста, предусмотренного пунктами 2 и 3 настоящей статьи. Арестованное лицо может быть освобождено, если в течение одного месяца со дня отправки уведомления другой Договаривающейся Стороне не поступит требование о выдаче.

Статья 37

Порядок выдачи

1. Запрашиваемая Договаривающаяся Сторона уведомляет о месте и времени выдачи запрашивающую Договаривающуюся Сторону. Если запрашивающая Договаривающаяся Сторона не примет лицо, подлежащее выдаче, в установленном месте и в назначенное время, это лицо может быть освобождено из-под стражи. Выдача не может быть отсрочена более, чем на один месяц.

2. Если выданное лицо уклонится от уголовного преследования и вновь возвратится на территорию запрашиваемой Договаривающейся Стороны, эта Договаривающаяся Сторона должна снова выдать его без предоставления документов, указанных в статье 32 настоящего Договора.

Статья 38

Отсрочка выдачи

Если лицо, выдача которого требуется, привлечено к уголовной ответственности или осуждено за иное преступление на территории запрашиваемой Стороны, то выдача может быть отсрочена до окончания уголовного преследования или отбытия наказания.

Статья 39

Требование о выдаче от нескольких стран

Когда несколько государств просят о выдаче одного и того же лица, запрашиваемая Сторона будет осуществлять просьбу запрашивающей Стороны прежде всего, учитывая гражданство лица, выдача которого требуется.

Статья 40

Пределы преследования выданного лица

1. Без согласия запрашиваемой Договаривающейся Стороны выданное лицо не может быть привлечено к уголовной ответственности и нельзя предвергнуть его наказанию за иное преступление, совершенное до выдачи; оно не может быть также выдано третьему государству.

2. Не требуется согласие в следующих случаях:

- a) если выданное лицо не покинуло территории запрашивающей Договаривающейся Стороны в течение одного месяца со дня окончания производства по делу или со дня отбытия наказания или освобождения от наказания,
- b) если выданное лицо покинуло территорию запрашивающей Стороны, но затем добровольно возвратилось туда обратно.

Artykuł 41

Wydanie przedmiotów

1. Jedna Umawiająca się Strona zobowiązuje się w związku z wydaniem przestępcy wydać drugiej Umawiającej się Stronie przedmioty, które były wykorzystane w przestępstwie lub uzyskane w wyniku przestępstwa. Przedmioty te należy wydać również w razie śmierci przestępcy.

2. Wezwana Strona może czasowo odroczyć wydanie przedmiotów, jeżeli są one niezbędne w innym postępowaniu karnym.

3. Umawiająca się Strona, która otrzymała przedmioty, po rozpoznaniu sprawy powinna zwrócić te przedmioty drugiej Stronie w celu przekazania osobie uprawnionej.

4. Przedmioty, które są wydawane zgodnie z niniejszą umową, nie podlegają ograniczeniom oraz opłatom celnym i podatkowym.

Artykuł 42

Przewóz

1. Każda z Umawiających się Stron jest obowiązana na wniosek drugiej Umawiającej się Strony zezwolić na przewóz przez swoje terytorium osób wydanych przez państwo trzecie.

2. Sposób przewozu, jego trasę i inne warunki ustala się każdorazowo w drodze porozumienia się właściwych organów obu Stron.

3. Wniosek o przewóz powinien być zgłoszony i rozpatrzony w takim samym trybie jak wniosek o wydanie.

Artykuł 43

Koszty wydania i przewozu

Koszty związane z przygotowaniem wydania przestępców oraz przedmiotów, stosownie do postanowień niniejszej umowy, ponosi wezwana Umawiająca się Strona. Koszty przewozu obciążają Stronę wzywającą.

Artykuł 44

Zawiadomienie o wynikach postępowania karnego

1. Umawiające się Strony informują się wzajemnie o wynikach postępowania karnego dotyczącego wydanej im osoby. W razie wydania przeciwko takiej osobie wyroku skazującego, po jego uprawomocnieniu się przesyła się jego odpis.

2. Umawiające się Strony powinny co roku przysyłać sobie wzajemnie dane o prawomocnych wyrokach skazujących obywateli drugiej Umawiającej się Strony.

3. Umawiające się Strony na żądanie będą dostarczały sobie wzajemnie dla celów postępowania karnego danych o karalności osób zamieszkałych poprzednio na terytorium Strony wezwanej.

Статья 41

Выдача предметов

1. Одна Договаривающаяся Сторона обязуется в связи с выдачей преступника выдавать другой Договаривающейся Стороне предметы, которые были использованы в преступлении или приобретены путем преступления. Эти предметы следует выдать и в случае смерти преступника.

2. Запрашиваемая Сторона может временно отсрочить выдачу предметов, если они ей необходимы в другом уголовном производстве.

3. Договаривающаяся Сторона, которая получила предметы, после рассмотрения дела должна вернуть эти предметы другой Стороне для их выдачи лицу, которое имеет право на эти предметы.

4. Предметы, которые выдаются в соответствии с этим Договором, не подлежат ограничению и плате таможенных сборов и налога.

Статья 42

Транзитная перевозка

1. Каждая из Договаривающихся Сторон по ходатайству другой Договаривающейся Стороны обязуется разрешить перевозку по своей территории лиц, выдаваемых третьим государством.

2. Способ перевозки, маршрут и иные условия в каждом отдельном случае согласуются между соответствующими органами обеих Сторон.

3. Требование о разрешении транзитной перевозки предъявляется и рассматривается в том же порядке, как и требование о выдаче.

Статья 43

Расходы на выдачу и транзитной перевозке

Расходы, связанные с подготовкой к выдаче преступников и предметов, согласно постановлениям настоящего Договора несет запрашиваемая Договаривающаяся Сторона. Расходы по транзитной перевозке несет запрашивающая Сторона.

Статья 44

Уведомление о результатах уголовного преследования

1. Договаривающиеся Стороны сообщают друг другу результаты уголовного преследования против выданного им лица. Если в отношении этого лица был вынесен приговор, то после вступления приговора в законную силу посылается его копия.

2. Договаривающиеся Стороны должны ежегодно сообщать друг другу сведения о вступивших в законную силу обвинительных приговорах, вынесенных в отношении граждан другой Договаривающейся Стороны.

3. Договаривающиеся Стороны будут предоставлять друг другу по просьбе для целей уголовного производства сведения о судимости лиц, проживавших ранее на территории запрашиваемой Стороны.

Artykuł 45

Przekazywanie osób skazanych

Jeżeli obywatele jednej Umawiającej się Strony zostali skazani prawomocnym wyrokiem na karę pozbawienia wolności na terytorium drugiej Umawiającej się Strony, mogą być oni przekazywani za obopólną zgodą Umawiającej się Stronie, której są obywatelami, w celu wykonania kary na terytorium tej Strony.

Artykuł 46

Konsultacja i współpraca

Umawiające się Strony w celu zacieśnienia współpracy w walce z przestępczością oraz skutecznego wykonywania niniejszej umowy będą aktywnie przeprowadzać konsultacje między centralnymi organami prokuratury i sądów lub w drodze dyplomatycznej.

DZIAŁ III

POSTANOWIENIA KOŃCOWE

Artykuł 47

Wątpliwości dotyczące wykładni i stosowania niniejszej umowy będą rozstrzygane między centralnymi organami lub w drodze dyplomatycznej.

Artykuł 48

1. Umowa niniejsza podlega ratyfikacji i wejdzie w życie po upływie 30 dni od dnia wymiany dokumentów ratyfikacyjnych, która nastąpi w Warszawie.

2. Umowa będzie obowiązywała przez okres pięciu lat, licząc od dnia jej wejścia w życie, i ulega automatycznie przedłużeniu każdorazowo na dalsze 5 lat, jeśli żadna z Umawiających się Stron nie wypowie w drodze notyfikacji niniejszej umowy na sześć miesięcy przed upływem odpowiedniego okresu.

Umowę niniejszą sporządzono w Phenianie dnia 28 września 1986 r. w dwóch egzemplarzach, każdy w językach polskim, koreańskim i rosyjskim, przy czym wszystkie teksty mają jednakową moc.

Wszelkie rozbieżności powstałe przy interpretacji tekstu w językach polskim i koreańskim będą uzgadniane na podstawie tekstu w języku rosyjskim.

Z upoważnienia

Polskiej Rzeczypospolitej
Ludowej

Jan Majewski

Z upoważnienia

Koreańskiej Republiki
Ludowo-Demokratycznej
Kim Hion

Rial

Статья 45

Передача осужденных лиц

Если граждане одной Договаривающейся Стороны осуждены вступившим в законную силу приговором к лишению свободы на территории другой Договаривающейся Стороны, то они могут быть, по взаимному согласию, переданы Договаривающейся Стороне, гражданами которой они являются, для исполнения наказания на территории этой Стороны.

Статья 46

Консультация и сотрудничество

Договаривающиеся Стороны для укрепления сотрудничества в борьбе с преступностью и успешного исполнения настоящего Договора будут активно вести консультацию через центральные органы прокуратуры и судов или дипломатический канал.

РАЗДЕЛ III

ЗАКЛЮЧИТЕЛЬНЫЕ ПОСТАНОВЛЕНИЯ

Статья 47

Разногласия, возникающие при толковании и применении настоящего Договора, решаются между соответствующими центральными органами или дипломатическим каналом.

Статья 48

1. Настоящий Договор подлежит ратификации и вступит в силу по истечении 30 дней со дня обмена ратификационными грамотами, который состоится в Варшаве.

2. Договор будет действовать в течение 5 лет, считая со дня вступления его в силу, и автоматически продлевается каждый раз на следующие 5 лет, если ни одна из Договаривающихся Сторон не заявит в письменном порядке о расторжении настоящего Договора за 6 месяцев до истечения соответствующего срока.

Настоящий Договор составлен в Пхеньяне 28 сентября 1986 года в двух экземплярах каждый на польском, корейском и русском языках, причем все тексты имеют одинаковую силу.

Всякие расхождения при истолковании текста на польском и корейском языках будут согласовываться на основе текста на русском языке.

По уполномочию Польской
Нардной Республики

Ян Масевский

По уполномочию Корейской
Нардно-Демократической
Республики

Ким Хён Рюль

Po zaznajomieniu się z powyższą umową Rada Państwa uznała ją i uznaje za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych; oświadcza, że jest ona przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona, oraz przyrzeka, że będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Dano w Warszawie dnia 9 marca 1987 r.

Przewodniczący Rady Państwa: *W. Jaruzelski*

L. S.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. *H. Jaroszek*